

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Rectoribvs Thvsciae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

RECTORIBVS THVSCIÆ.

MIrari cogimur & moveri quòd ea de nobis profana quadam facilitate sentitis quæ filij de patre, Christiani de Apostolico sentire non debent: qui licet peccatores simus, & nati de peccatoribus, illius tamen vices exercemus in terris qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus; qui cum sit dominus omnium, habens in vestimento & in femore suo scriptum *Rex Regum & Dominus dominantium*, in nobis honoratur, cum honoramur; & contemnitur, cum contemnimur; ipso restante, qui ait: *Qui vos spernit, me spernit: & qui me spernit, spernit eum qui misit me.* Vos enim non solum sentire sed etiam dicere jam præsumitis quòd nos in fraude procedentes & dolo, cum C. quondam Duce Spolerti convenimus, sub quodam simulationis velamine satagentes arcem Assisij & aliam terram ad nos fallaciter revocare, ut eam ipsi C. restituere valeamus, per quod non modicum murmur & scandalum contra Romanam Ecclesiam inter societatem Thuscicæ suscitastis, sicut ex literis dilectorum filiorum P. Basilicæ xij. Apostolorum & B. tt. sancti Petri ad vincula Presbyterorum Card. Legatorum nostrorum accepimus, qui manifestè fatentur quòd ex hoc nota nobis infidelitatis & levitatis ascribitur. Sanè si puritatem intentionis & sollicitudinis diligentiam, quam in hoc facto gessimus, rectius velitis advertere, liquidò videbitis (cum non in tenebris sed in lumine ambulemus) quòd patrimonium Ecclesiæ non ad opus alterius, sed ad ejus dominium & profectum Italiæ intendimus perpetuò revocare. Si nobis non creditis, vel operibus credite, quæ manifesta sunt indicia veritatis. Cum enim excommunicationis sententiam latam in præfatum C. confirmaverimus & fecerimus inviolabiliter observari; licet idem C. pro satisfactione nuncios & literas ad nos frequentius destinaret, vix tandem concessimus ut non nobis sed fratribus nostris ejus nuncij loquerentur: in quorum præsentia jurare quòd dictus C. illis mandaverat, nec mandatum postea revocaverat, ut in animam ejus jurarent quòd tam de persona quam de terra mandatis nostris omnimodis obediret. Remissum est tandem ad illum, ut adhuc certius noscere-

tur, si quod nuntij sui fecerant, ratum haberet, & vellet efficaciter adimplere. Quo firmius promittente, venerabilem fratrem nostrum O. Ostien. Episcopum & dilectum filium G. sancti Adriani Diac. Card. Narniam destinavimus; qui publicè coram multis Episcopis, & Consulibus civitatum, assistente populo Narniensi, juramentum ejus super evangelium, crucem, & reliquias corporaliter præstitum receperunt, nec sic eum voluerunt absolvere, nisi priùs universam terram, quam ipse tenebat, plenariè restitueret, & universos, qui ei tenebantur, à debito fidelitatis absolveret. quod ipse fideliter adimplevit, restituens civitatem Fulginatam, & Interamnem, & aliam terram, quam ipse tenebat; universos à juramento suæ fidelitatis absolvens, & faciens eos nobis hominum exhibere. Cumque nuncios suos cum Senescalco nostro dirigeret, ut nobis arcem Assisij restitueret, contradicentibus Assisinatibus, & Perusinis etiam impedimentum præstantibus, quod intendebat non potuit adimplere. Ecce culpam aliorum in Rom. Ecclesiam retorquetis, & nobis detrahitis, ut eos aliquatenus possitis excusare. Novit ille qui nihil ignorat quòd ita se veritas habet, & ad hoc intendimus ut quos à jugo duræ conditionis eripimus, sub apostolicæ protectionis dextera teneamus; quæ verè de se dicere potest: *Jugum meum suave est, & onus meum leve.* Manifestum est hujus veritatis indicium quod contra Marcualdum pro multis incendiis, deprædationibus, vastationibus Ecclesiarum statuimus, & jugiter procuramus, sicut vos credimus non latere. Vobis igitur in his quæ salutem continent & honorem, consulere cupientes, mandamus atque præcipimus quatenus omni scrupulo dubitationis & suspicionis seposito, de nobis quæ sinistra sunt non credatis; qui (novit Deus) in puritate procedimus, volentes Ecclesiæ patrimonium ad honorem ipsius & profectum Italiæ non alienis tradere, sed nobis ipsis perpetuò conservare. Quòd autem tractatum illum, quem præfati Cardinales vobiscum habuerant, nos & fratres nostri non duximus totaliter approbandum, ex eo tantum noveritis processisse, quòd in ipso quædam intelleximus contineri quæ non sapiunt ecclesiasticam honestatem; & sicut jura nostra nobis servari volumus

Epist. 88.
Quod arcem Assisij aliaque terras nolint ab Ecclesia alienare.

Vide Notas ad Agobardum pag. 119. & 119.

illibata, scilicet aliorum jura volumus illibata servare. Si verò factum vestrum cupitis apost. protectionis munimine roborari, sine quo validum esse non potest, ne si fortè ventus tempestatis insurgat, diruat ædificium quod super arenam invenir fabricatum, cum eisdem Cardinalibus tractatum ipsum ad honorem & profectum Ecclesiæ, commodum & defensionem vestram, taliter moderemini, ut eum honestè possimus & rationabiliter acceptare; ne si fortè secus egeritis, cum tempus tentationis advenerit, sine sedis apostolicæ patrocínio subsistere non possitis, & contingat novissima vestra fieri deteriora prioribus; ut gladius vos devoret, quem timeris. Scituri quòd interdictum positum in civitate Pisana duximus relaxandum; ita tamen quòd cum tractatus ipse juxta consilium nostrum à vobis fuerit moderatus, nisi Pisani pariter in hoc vobiscum conveniant, in eos interdicti sententia revocetur. Datum Romæ apud sanctum Petrum xv. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

In eundem ferè modum Consulibus & populo Perusinis. In eundem modum Consulibus & populo Assisinatibus. In eundem ferè modum P. Basilicæ XII. Apostolorum & B. ut. sancti Petri ad vincula Presbyteris Cardinalibus.

PETRO CANONICO
sancti Hilarij Pictaven. nepoti quondam
magistri Aimerici de Partiniaco.

Epist. 89.
Præbenda sui
avunculi in
Ecclesia S. Hilarij Picta-
vienis donatur.

Plenitudinem potestatis, quam ab eo qui est pater misericordiarum accepimus, cum eis debemus potiùs dispensare cum quibus misericorditer est agendum: qui si fortè (quod absit) misericordes, sicut & pater noster misericors est, in hujus dispensationis officio non essemus, meritò nos tangeret inter alios dispensatores Apostolus, de quibus illam quæstionem inducit: *Iam quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniat.* Vnde tanto cautiùs agere nos oportet, quanto ea quæ sub hujus considerationis intuitu statuuntur à nobis, stabilitate volumus persistere firmiori. Defuncto siquidem nuper in Vrbe bonæ memoriæ magistro Aimerico de Partiniaco avunculo tuo, misericordia moti fuimus erga te, quem vidimus omni consilio & auxilio destitutum, & audivimus in Can-

cellaria nostra fuisse fideliter conversatum. Vnde nos propter hoc ad provisionem tuam vehementius excitati, ad desolationis tuæ remedium præbendam, quam idem avunculus tuus in ecclesia S. Hilarij Pictaven. olim habuerat, sicut de plenitudine potestatis nobis concessa licebat, tibi misericorditer duximus concedendam, te per anulum propriis manibus solenniter investientes de ipsa. Ut igitur quod super præbenda ipsa de te factum est, robur in posterum obtineat firmitatis, & ne temeritate cujuslibet valeat immutari, investituram ipsam auctoritate tibi apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocínio communitus. Decernimus ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum xv. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

G. ARCHIDIACONO,
Cantori, & Cancellario Tornacen.

Sicut ex literis dilectorum filiorum Præpositi & Capituli Antuerpien. nobis innòtuit, cum bonæ memoriæ C. Papa prædecessor noster eis dederit in mandatis ut L. clericum in Canonicum Ecclesiæ suæ reciperent & in fratrem, stipendium ei ecclesiasticum assignantes, ipsi attendentes quòd literæ illæ fuerant veritate tacita impetratæ, utpote quia idem L. plura habebat ecclesiastica beneficia, de quibus honestè poterat sustentari, quorum in ejusdem prædecessoris nostri literis mentio fiebat, præbendam vacantem Gulielmo Clerico nullum habenti ecclesiasticum beneficium contulere. Verùm dictus Lambertus accedens ad eorum Ecclesiam, in ea nomine dictæ præbendæ per quosdam Abbates, quos secum duxerat, petiit installari. quod quia obtinere non potuit, tam ipsos Præpositum & Canonicos quàm dictum G. ad sedem apost. appellavit, & eos postmodum coram officialibus venerabilis fratris nostri Remensis Archiepiscopi vocari fecit ad causam. sed coram eis statuto termino noluit comparere. Cumque post hæc ad dilectos filios sancti Remigij & sancti Nicasij Abbates & Decanum Remensem idem L. literas super hoc apostolicas impetrasset, & ipsi vires suas dilecto filio nostro magistro Sigerio Cameracen. Archidiacono commississent; quia ipse nec de causa cognoscere nec exceptiones admittere voluit, dictus

Epist. 90.
De collatione
cujusdam præ-
bendæ in Eccle-
sia Antuerpia-
na.